

Lieve lezers..

Ik ben hier nu ruim twee maanden maar mijn gedachten zijn ook nog deels in Nederland. Ik ben verslaafd aan de NOS-app en lees dagelijks jullie Coronacijfers zoals ik in mijn jeugd de weerberichten las en de beursberichten op latere leeftijd. Ik weet meer van NOS-Nederland dan ooit. Maar wat vreemd dat ik veel minder weet van het land waar ik nu woon, dat ik het nieuws hier niet volg en de Coronaberichten hoor van mijn vrouw, Wanda, die als arts professionele belangstelling hiervoor heeft. Op de een of andere manier ben ik fysiek wel hier, maar moet ik in mijn hoofd de stap nog verdergaand zetten.

Wat betreft de Corona, op werkdagen mag je hier tussen 06.00-17.00 naar buiten en in de weekenden tussen 06.00-12.00. En dat wordt streng gehandhaafd. Regelmatig zie je hoe mensen uit hun auto's stappen, waarna alles wordt uitgeplozen en als zij hun boete niet contant kunnen voldoen wordt de auto in beslag genomen. Rond de venstertijden is er altijd de stress om op tijd van de weg af te komen. Omdat ik formeel nog "toerist" ben en Wanda arts is, mogen wij een paar uur buiten deze venstertijden nog de straat op, maar dan wel op weg naar huis. Het is dan stil op de hoofdwegen. In de stadsbuurten merk je verder heel weinig van de regels. De mensen hebben het idee dat als ze maar een lapje katoen op hun gezicht dragen, zij veilig zijn. Het is haast hilarisch om te zien hoe ze die kapjes dragen op hun kin, onder hun neus, boven hun mond of waar dan ook. Zij omhelzen elkaar, hebben hun uitgebreide gesprekken op straat en in de supermarkten kun je haast niet lopen zonder iemand aan te raken. Mogelijk dankzij het buitenleven, de lage mobiliteit, de hoge temperaturen en de jonge bevolking is het aantal slachtoffers gering, hoewel de ziekenhuisopnamen wel toenemen (2100 nieuwe gevallen per dag).

Wij doen eenmaal per week om 06.00 uur de boodschappen (de supermarkten zijn vroeger open gegaan omdat ze ook vroeger sluiten). Het is dan stil, alles is nog aanwezig en vers. Naast veilig ook efficiënt. Het is normaal dat er 's-middags rijen van 20 mensen staan voor de tientallen kassa's bij Jumbo of Iberia. Als wij thuiskomen gaan de kleren in een plastic tas voor de was en wassen wij ons opnieuw. De boodschappen worden zo goed als mogelijk gespoeld met zeepsop. Verder dragen wij altijd mondkapjes als wij bij anderen zijn. Mensen vinden het niet prettig als je het niet doet. Al zit je op een afstand van 5 meter. Als het mij teveel word, ga ik een eind wandelen of trek mij even terug op het dakterras waar ik alleen ben en zonder kapje vrij kan ademen.

Jongens uit de buurt helpen me met de aanleg van de waterbassins.

Mijn bezigheden zijn beperkt tot in en rond het huis. Omdat het dakterras heerlijk koel is, is dit voor mij geen probleem. Er is genoeg te doen. Ladekasten maken, de waterbassins met al het leidingwerk vragen om onderhoud, een waterpomp voor meer druk in de leidingen, het fatsoeneren van de akelig gevaarlijke elektriciteitsdraden, etc. etc. De afgelopen jaren heb ik heel wat materieel verzameld, waardoor ik naar hartenlust kan werken. Hoewel ik het als kind niet fijn vond dat ik heel vaak klusjes moest doen, ben ik mijn vader nu dankbaar dat hij mij heeft leren werken met hout, mij heeft leren metselen, elektriciteit aanleggen en wat al meer. En als ik het zelf echt niet weet is er altijd nog YouTube waar men duidelijk uitlegt hoe je een meterkast moet aanleggen. Ik merk dat dit fysieke werk me goed doet. Het is behoorlijk warm dus je

drinkt eindeloos veel water en omdat je alles met de hand moet doen, zweet je enorm. Zonder moeite ben ik al heel wat van mijn overtollige kilo's verloren. Het is fijn om je jarenlang ongebruikte spieren weer te gebruiken en overal pijn te voelen als je 's-ochtends opstaat. En het belangrijkste is misschien nog wel dat dit klussen naast het op orde brengen van ons huis, mij heel veel rust geeft. Rust om afscheid te nemen van Nederland, om na te denken welke stappen hier te nemen en om aandacht te geven aan ons huwelijk. Het is best een stap na 15 jaar alleen wonen van de een op de andere dag samen te zijn. Je hebt eigenlijk niet eens door hoe op-je-zelf-gericht je wordt van alleen zijn. Maar als mensen vragen hoe het bevalt om getrouwd te zijn, kan ik alleen maar zeggen dat het een hele fijne basis is die ons beiden sterker maakt. Wij zijn hier een kleine eigen "familie" die zelf haar grenzen kan stellen aan de omgeving.

Wat betreft het leer-werk project ben ik heel positief. Onze klant uit Nederland waar wij vorig jaar al veel voor hebben kunnen doen, heeft ons gevraagd om vanaf maart tot mei bijna het dubbele te doen van het hele afgelopen jaar. En dat lijkt nog maar het begin. Door Corona ben ik best onzeker over de werkzaamheden, maar dit is een opsteker. Wij zijn druk in de weer om meer jongeren te zoeken en te trainen. Verder moet ik 10 laptops organiseren die zij kunnen gebruiken. Ook hier verplaatst het werk zich door Corona een beetje van werkplaats naar thuissituatie, dus iedere werknemer moet een mobiele werkplek hebben. Ik kies er wel bewust voor om de zaak heel rustig op te bouwen om niet met groeistuipten te maken te krijgen. Ik weet nog goed uit de tijd dat ik een bedrijf had in Nederland hoe gevaarlijk dit kan zijn. Het gaat er in eerste instantie om dat onze klanten net zo tevreden zijn als vorig jaar en dat de werknemers efficiënt en kwalitatief goed leren werken. Wij kiezen ervoor om de meer ervaren werknemers de verantwoordelijkheid te geven voor één of twee nieuwe werknemers. Hierdoor voelen zij zich heel serieus genomen en scheelt ons dit heel veel tijd om de nieuwe werknemers alles uit te leggen. Natuurlijk houden wij zelf de regie maar heel voorzichtig zie je al één of twee jongeren die laten zien dat ze leidinggevende capaciteiten hebben. Gek genoeg vaak helemaal niet degenen van wie je het vooraf verwacht.

Over mijn bijbelschool ben ik erg verrast. Er blijkt een enorme behoefte onder jongeren om aan de hand van de bijbel over levenskwesaties te praten en discussiëren. Anders als in Nederland is kerk een instituut dat 95% van de bevolking kent. Het is hier bijvoorbeeld heel gewoon als een docent op de universiteit aangeeft op een zondag met de hele jaargroep naar een kerkdienst te willen. Iedereen vindt dat gewoon en komt. Ik moet al glimlachen bij de gedachte hoe het zou zijn als een docent op de universiteit van mijn zoon dit zou voorstellen. Dus jongeren kennen het begrip kerk, God, etc. maar passen het vaak wettisch toe, waardoor het meer een soort afstandelijke gewetenszaak wordt, terwijl zij in hun dagelijks leven gewoon doen wat jongeren overal doen. Het enige verschil is dat zij het gevoel hebben dat wat ze doen niet goed is, waardoor ze er ook niet zo van kunnen genieten. Een kwestie die ik vanuit mijn jeugd ken. Het is mooi hen te laten ontdekken dat niet de wet, maar liefde de basis is. Je merkt dat jongeren heel graag komen naar de klas en elkaar ook stimuleren om te gaan. Dit heeft zeker ook te maken met het feit dat een "Amerikaan" les geeft. Ook de combinatie van Wanda die alles vertaalt met mijn Engelse uitleg maakt de lessen levendig. En hoe belangrijk is het dat Wanda mijn woorden "filtert" om misverstanden of ongewilde schokeffecten te voorkomen.

De kinderklas wordt aangestuurd door Wanda, omdat zij gewend is met kinderen uit haar buurt te werken. Ik richt mij met name op wat ik wil overbrengen aan de groep en gebruik Internet voor literatuur en tips over hoe les te geven aan kinderen. Voor de kinderen bleek de bijbelklas zo'n succes dat wij even pas op de plaats moeten maken. Er kwamen de laatste keer bijna 30 kinderen naar ons dakterras en dat vinden wij onverantwoord veel in verband met Corona. De scholen zijn hier al vanaf maart gesloten ivm het virus en wij vinden het niet wijs om met een gehele schoolklas door te gaan in zo'n kleine ruimte. Dus wij gaan verder met kleinere groepen van maximaal 6 personen, waardoor wij de regels in acht kunnen nemen. Het was best pijnlijk om de kinderen de deur te moeten wijzen want zij komen helemaal gewassen in hun mooiste kleren naar de les. Maar volgens

Wanda moet ik mij daar helemaal geen zorgen om maken. Zodra het weer kan komen zij weer even blij.

Tot zover weer mijn bericht. Fijn dat jullie interesse tonen in mijn leven hier. Laat gerust wat van je horen, denk vooral met mij mee. Jullie zijn op een aantal vlakken mijn afstands- en ervaringsdeskundigen.

Adios
Gertjan